

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: czwartek, 05, wrzesień 2024 09:10

Adrian Pokrywczyński

Odsłony: 3220

Rezygnacja z zezwolenia na sprzedaż alkoholu powoduje konieczność zwrotu opłaty za to zezwolenie – tak wynika z interpretacji przepisów dokonanej przez Regionalną Izbę Obrachunkową w Szczecinie.

Stan faktyczny: do pewnego urzędu miejskiego został złożony wniosek o wygaszenie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, w związku z niepodjęciem sprzedaży. Zgodnie z wolą przedsiębiorcy zezwolenie zostało wygaszone na podstawie art. 18 ust. 12 pkt 3 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Wcześniej, przedsiębiorca składając wniosek o wydanie ww. zezwolenia uiszczył opłatę za cały okres trwania zezwolenia w roku 2024 r., zgodnie z art. 11 z indeksem 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Władze miasta zaczęły zastanawiać się czy przedsiębiorcy należy zwrócić opłatę, skoro nie sprzedawał alkoholu. Ostatecznie przyjęły, że zwrot się nie należy, ponieważ ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi reguluje wyłącznie tryb, zasady i sposób obliczania wysokości i uiszczania opłat. Przepisy zawarte w ustawie nie przewidują natomiast możliwości zwrotu opłaty w związku z wygaśnięciem zezwolenia oraz nie przewidują instytucji „niewykorzystania zezwolenia”, z którą wiązałyby się obowiązek zwrotu opłaty. Jednak, dla pewności, z taką interpretacją wystąpiły do regionalnej izby obrachunkowej z prośbą o potwierdzenie ich toku rozumowania.

Szczecińska RIO nie zgodziła się jednak z takim podejściem. Izba zwróciła w swym piśmie uwagę, że przepis art. 11 z indeksem 1 stanowi, że wskazana opłata nie jest pobierana za wydanie zezwolenia lecz jego wykorzystanie. Ponadto, ustawodawca w art. 11 z indeksem 1 ust. 8 postanowił, że w roku nabycia zezwolenia lub utraty jego ważności, opłaty, dokonuje się w wysokości proporcjonalnej do okresu ważności zezwolenia.

Dlatego, zdaniem urzędników RIO, właśnie z treści art. 11 z indeksem 1 ust. 8, wynika nie tylko obowiązek proporcjonalnej zapłaty, ale również obowiązek proporcjonalnego jej zwrotu. W odpowiedzi skierowanej do burmistrza miasta zwrócono uwagę na zdania zapadłe w tej kwestii w judykaturze. „W sytuacji, gdy w związku ze złożonym wnioskiem o rezygnacji z udzielonych zezwoleń, określone w art. 111 ust. 1 ustawy z 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi uprawnienie wygasło, zwrot opłaty uiszczonej ponad czas obowiązywania zezwolenia stanowi, w związku z przepisem art. 111 ust. 8 tej ustawy, obowiązek gminy, który nie może być warunkowany złożeniem wniosku w tym przedmiocie przez osobę zawiadamiającą organ o rezygnacji z zezwolenia.” (tak: NSA z dnia 20 sierpnia 2020 r., sygn. II GSK 518/20).” – przytoczyła Izba w swym piśmie. Ponadto, zacytowano też wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 24 lutego 2023 r., sygn. III SA/GI 923/22: „Z uwagi na wynikającą z tego przepisu zasadę uiszczenia opłaty w wysokości proporcjonalnej do okresu ważności zezwolenia, w przypadku wygaśnięcia zezwolenia, opłata uiszczona za okres po wygaśnięciu zezwolenia staje się opłatą nienależną i podlega zwrotowi. Bowiem w sytuacji wygaśnięcia zezwolenia, a zatem niekorzystania z niego, gmina traci z mocy w art. 11 ust. 8 ustawy 2 tytuł prawny do opłaty uiszczonej za czas po wygaśnięciu uprawnienia. W tym kontekście zarządzenie zwrotu opłaty nienależnej jest konieczne”.

Opracowano na podstawie: pismo Regionalnej Izby Obrachunkowej w Szczecinie z dnia 27 sierpnia 2024 r., znak K.43.40.2024 (opubl. 02.09.2024).